

20. Àti pé nígbà tí Muusaa sọ fún àwọn èniyàn-an rẹ pé: Èyín èniyàn mi, ẹ rántí idèra Allaahu tí Ó ẹ fún yín nígbà tí Ó yan àwọn ànnàbí láarín yín, tí Ó tún ẹ yín ní ọba, Ó sì fún yín ní nńkan tí kò fún ẹni kan nínú un àwọn àgbáyé.

21. Èyín èniyàn-an mi, ẹ wọ inú un ilẹ mímọ èyí tí Allaahu pa láṣe fún yín, ẹ má sì ẹ padà sẹyìn ki ẹ má bàà padà di ẹni-òfò.

22. Wọn wí pé: Ìwọọ Muusaa, dájúdájú àwọn èniyàn ajenínípá kàn wà nínú un rẹ, láéláé àwa kò lè wọ inú un rẹ tí tí wọn yóò fi jáde kúrò níbẹ; bí wọn bá tí jáde kúrò níbẹ, àwa yóò wọ ọ.

23. Àwọn ọkúnrin méjì nínú un ẹni tí n bẹrù, tí Allaahu ẹ àánú fún wí pé: Ẹ gba enu un ọnà wolé tò wọn, bí ẹ bá sì wọ ọ, dájúdájú ẹyín yóò bori; àti pé Allaahu ni kí ẹ máa gbẹkẹlẹ bí ẹ bá jẹ olúgba (Allaahu) gbó.

24. Wọn wí pé: Ìwọọ Muusaa, láéláé àwa kò ní wọ inú un rẹ lópin igbà tí wọn bá wà níbẹ. Nítorí náà, lọ, ìwọ àti Olúwaa rẹ, ki ẹyín méjéèjì bá wọn jà, dájúdájú àwa ní ti wa yóò jókòò síbì.

25. Ó (Muusaa) wí pé: Olúwaa mi, dájúdájú èmi kò ni ikápá lóri ẹni kan tayọ araà mi àti arákúnrin-in mi, nítorí náà, ẹ ipín yà láarín wa àti àwọn oníwàkiwà èniyàn.

26. Ó (Allaahu) wí pé: Dájúdájú ibẹ di èèwò fún wọn fún ogójì ọdún, wọn yóò máa rìn káàkiri lóri ilẹ. Nítorí náà má ẹ banújé nítorí àwọn oníwàkiwà èniyàn.

27. Kí o sì ka iròyìn àwọn ọmọ Aadamu méjì fún wọn pẹlúu ọdodo, nígbà tí wọn ẹ itọrẹ láti fi súnmọ Allaahu, Ó gba tí ẹni kan nínú un àwọn méjéèjì, kò sì gba tí ẹni kejì. Ó wí pé: Pípa ni èmi yóò pa ẹ. Ó (ẹni kejì) sì wí pé: Allaahu à máa gba (ọrẹ) àwọn olúpáyàa (Rẹ).

وَإِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ يَنْقُومِ ادْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ جَعَلَ فِيكُمْ أَنْبِيَاءَ وَجَعَلَكُمْ مُلُوكًا وَءَاتَاكُمْ مَا لَمْ يُوْتِ أَحَدًا مِّنَ الْعَالَمِينَ ﴿٢٠﴾
يَنْقُومِ ادْكُلُوا الْأَرْضَ الْمُقَدَّسَةَ الَّتِي كَتَبَ اللَّهُ لَكُمْ وَلَا تَرْتَدُّوا عَلَىٰ أَدْبَارِكُمْ فَتَنْقَلِبُوا خَاسِرِينَ ﴿٢١﴾
قَالُوا يَمُوسَىٰ إِنَّ فِيهَا قَوْمًا جَبَّارِينَ وَإِنَّا لَنَنْدُخُلُهَا حَتَّىٰ تَخْرُجُوا مِنْهَا فَإِن تَخْرُجُوا مِنْهَا فَإِنَّا دَاخِلُونَ ﴿٢٢﴾ قَالَ رَجُلَانِ مِنَ الَّذِينَ يَخَافُونَ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمَا ادْكُلُوا عَلَيْهِمُ الْأَبَابَ فَإِذَا دَخَلْتُمُوهُ فَإِنَّكُم غَالِبُونَ وَعَلَى اللَّهِ فَتَوَكَّلُوا إِن كُنْتُمْ مُّؤْمِنِينَ ﴿٢٣﴾ قَالُوا يَمُوسَىٰ إِنَّا لَنَنْدُخُلُهَا أَبَدًا مَا دَامُوا فِيهَا فَاذْهَبْ أَنْتَ وَرَبُّكَ فَقَتِلَا إِنَّا هَاهُنَا قَاعِدُونَ ﴿٢٤﴾ قَالَ رَبِّ إِنِّي لَا أَمْلِكُ إِلَّا نَفْسِي وَأَخِي ۖ فَافْرِقْ بَيْنَنَا وَيَبْنَ الْقَوْمِ الْفَاسِقِينَ ﴿٢٥﴾ قَالَ فَإِنَّهَا مُحَرَّمَةٌ عَلَيْهِمْ أَرْبَعِينَ سَنَةً يَتِيهُونَ فِي الْأَرْضِ فَلَا تَأْسَ عَلَى الْقَوْمِ الْفَاسِقِينَ ﴿٢٦﴾ * وَآتَلَ عَلَيْهِمُ نَبَأَ ابْنَىٰ آدَمَ بِالْحَقِّ إِذْ قَرَّبَا قُرْبَانًا فَتُقْبِلَ مِنْ أَحَدِهِمَا وَلَمْ يُتَقَبَّلْ مِنَ الْآخَرِ قَالَ لَأَقْتُلَنَّكَ قَالَ إِنَّمَا يَتَقَبَّلُ اللَّهُ مِنَ الْمُتَّقِينَ ﴿٢٧﴾